

CUPRINS

Prefață	7
<i>Via Domnului</i>	9

Partea I

De la putere la slăbiciune

1. Solomon	17
2. Templul și consacrarea lui	24
3. Mândria prosperității	35
4. Urmările neascultării	43
5. Pocăința lui Solomon	53
6. Ruperea împărăției	62
7. Ieroboam	70
8. Apostazia națională	76

Partea a II-a

Profeții împărăției de nord

9. Ilie Tișbitul	85
10. Glasul unei muștrări aspre	92
11. Carmel	102
12. De la Izreel la Horeb	109
13. „Ce faci tu aici, Ilie?”	117
14. „În duhul și puterea lui Ilie”	125
15. Iosafat	134
16. Prăbușirea casei lui Ahab	143
17. Chemarea lui Elisei	152
18. Vindecarea apelor	161
19. Un proroc al păcii	166

20. Naaman.....	172
21. Încheierea lucrării de slujire a lui Elisei	178
22. „Ninive, cetatea cea mare”	185
23. Robia asiriană	195
24. Poporul pierde din lipsă de cunoștință.....	204

Partea a III-a

Un propovăduitor al neprihănirii

25. Chemarea lui Isaia	211
26. „Iată, Dumnezeuul vostru!”	217
27. Ahaz	224
28. Ezechia	230
29. Solii din Babilon	236
30. Izbăvirea de sub puterea Asiriei	243
31. Nădejde pentru neamuri	255

Partea a IV-a

Pedeapsa națională

32. Manase și Iosia	265
33. Cartea legii	273
34. Ieremia	282
35. Apropierea nenorocirii	292
36. Ultimul rege al lui Iuda	304
37. Duși robi în Babilon	312
38. Lumină prin întuneric	320

Partea a V-a

În țările păgâne

39. La curtea Babilonului	331
40. Visul lui Nabucodonosor	340
41. Cuptorul de foc	348
42. Adevărata măreție	356

43. Veghetorul nevăzut	362
44. În groapa leilor	372

Partea a VI-a

După robie

45. Întoarcerea din robie	381
46. „Prorocii lui Dumnezeu îi ajutau”	391
47. Iosua și îngerul	402
48. „Nici prin putere, nici prin tărie”	410
49. În zilele împărătesei Estera	414
50. Ezra, preot și cărturar	419
51. O redeșteptare spirituală	427
52. Bărbatul ocaziei	434
53. Constructorii pe ziduri	439
54. Mustrare împotriva asupririi	446
55. Uneltiri păgâne	451
56. Îndrumați în Legea lui Dumnezeu	457
57. Reforma	462

Partea a VII-a

Lumina în apus

58. Venirea unui Răscumpărător	471
59. „Casa lui Israel”	487
60. Viziuni ale slavei viitoare	500

Note suplimentare	509
-------------------------	-----

CAPITOLUL 1

SOLOMON

În timpul domniei lui David și a lui Solomon, Israel a devenit puternic printre celelalte popoare și a avut multe ocazii să răspândească o influență puternică în favoarea adevărului și a dreptății. Numele lui Iehova a fost păstrat în cinste, iar scopul pentru care israeliții fuseseră stabiliți în Țara Făgăduinței promitea să-și găsească împlinirea. Au fost ridicate opreliști, iar căutătorii după adevăr din țările păgâne nu s-au întors nesatisfăcuți. Aveau loc conver-tiri, iar biserica lui Dumnezeu de pe pământ se mărea și prospera.

Solomon a fost uns și proclamat împărat în ultimii ani ai tatălui său, David, care a abdicat în favoarea lui. Prima parte a vieții sale a fost plină de speranțe, iar planul lui Dumnezeu era ca el să crească din putere în putere, din slavă în slavă, apropiindu-se mereu de asemănarea caracterului lui Dumnezeu, și în felul acesta să-l inspire pe poporul Său să aducă la îndeplinire însărcinarea sfântă, ca depozitari ai adevărului divin.

David știa că planul înalt al lui Dumnezeu pentru Israel va putea fi împlinit numai dacă poporul și conducătorii vor veghea în mod neabătut să atingă ținta pusă înaintea lor. El mai știa că pentru a îndeplini însărcinarea cu care Dumnezeu l-a onorat pe fiul său Solomon, tânărul conducător trebuia să fie un numai un luptător, om de stat și suveran, ci și un om energic, bun, un învățător al dreptății, un exemplu de credincioșie.

Cu grijă duioasă, David l-a îndemnat pe Solomon să fie nobil și viteaz, să manifeste milă și bunătate față de supușii săi, și în toate relațiile cu națiunile pământului să cinstească și să slăvească Numele lui Dumnezeu, descoperind frumusețea sfințeniei. Nenumăratele încercări și experiențe deosebite, prin care trecuse David în timpul vieții, îl învățaseră valoarea virtuților nobile și l-au determinat să declare pe patul de moarte, în însărcinarea dată lui Solomon: „Cel ce împărățește între oameni cu dreptate, cel ce